

Det forventes, at miljøministerens beføjelse efter bestemmelserne i § 25 vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til § 26

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler situationer, hvor en miljøskaade eller en overhængende fare for en miljøskaade kan henføres til flere ansvarlige. For så vidt angår forståelsen af begrebet »den ansvarlige« henvises der til bestemmelsen herom i forslaget § 12.

Bestemmelserne i § 26 svarer i det væsentlige til den gældende jordforureningslovs § 43.

Bestemmelserne forudsætter, at der er grundlag for at antage, at en vis andel - om end en ikke helt præcist fastlagt andel - af skaden kan henføres til hver enkelt af de implicerede ansvarlige. Hvis flere ansvarlige har bidraget til en miljøskaade eller en overhængende fare herfor på en sådan måde, at de enkelte ansvarliges andele af skaden eller faren herfor med sikkerhed kan skilles ad, skal bestemmelsen ikke finde anvendelse. I sådanne tilfælde meddeles påbuddene blot hver enkelt efter bestemmelserne i forslaget §§ 20, 22 og 23.

Hvis betingelsen for at kunne henføre miljøskaaden eller den overhængende fare for en miljøskaade til hver af de implicerede ansvarlige er opfyldt, kan miljøministeren efter de foreslåede bestemmelser i § 26 meddele påbud til alle. Der træffes i den forbindelse afgørelse om hver enkelt ansvarliges andel af den samlede skade eller fare, i det omfang det er muligt.

Ved vurderingen af den ansvarliges »andel« skal navnlig tages hensyn til karakteren og omfanget og den tidsmæssige udstrækning af den negative påvirkning, som den enkelte ansvarlige har forårsaget. Afgørelsen må således træffes ud fra samtlige foreliggende oplysninger i sagen.

Det foreslås, at miljøministeren, hvis det ikke er muligt at vurdere én eller flere af de ansvarliges andele af en miljøskaade eller en overhængende fare herfor, i påbuddet skal fastsætte, at ligelede andele heraf hidrører fra disse ansvarlige. Er der således tre ansvarlige og vurderes det, at halvdelen stammer fra den ene ansvarlige, mens der ikke foreligger nærmere vurderingsgrundlag for de to andres andele, skal påbuddet til disse omfatte $\frac{1}{4}$ af skaden eller faren herfor.

Det forudsættes, at der i påbuddet nøje redegøres for, hvilke ansvarlige der er udstedt påbud til, og der vil i påbuddet skulle angives en fremgangsmåde med hensyn til en fælles efterkommelse af påbuddet i tilfælde af, at der ikke kan opnås enighed herom mellem de ansvarlige.

Hvis en ansvarlig ikke følger den af ministeren anviste fremgangsmåde, kan denne straffes, jf. forslaget § 57, stk. 1, nr. 1. Hvis den manglende efterkommelse af påbuddet skyldes forhold, som denne ansvarlige ikke har indflydelse på, f.eks. at en eller flere af de øvrige påbudsadressater ikke ønsker at efterleve deres forpligtelser i henhold til påbuddet, vil der normalt ikke være grundlag for at rejse straffesag mod førstnævnte ansvarlige.

Såfremt der ikke er enighed blandt de ansvarlige, kan en eller flere af disse give meddelelse herom til miljøministeren, i praksis det lokale miljøcenter. Da påbuddet efter almindelige forvaltningsretlige regler skal varsles overfor de implicerede ansvarlige, vil disse bl.a. have lejlighed til at udtale sig om fremgangsmåden i forbindelse med opfyldelse af påbuddet.

Det er efter bestemmelsens stk. 2 op til miljøministeren at træffe afgørelse, på baggrund af samtlige foreliggende oplysninger i sagen, om en ansvarlig kun har bidraget med en ubetydelig andel af forureningen. Er det tilfældet, kan påbud ikke rettes til denne ansvarlige.

Det foreslås, at hvis påbud efter stk. 1 ikke kan gennemtvinges, skal der kunne meddeles påbud vedrørende den samlede miljøskaade eller den overhængende fare for en miljøskaade til den, der har forårsaget den største del af skaden eller faren herfor, jf. stk. 3.

Er der truffet afgørelse om, at de ansvarlige har ligelede andele i skaden eller faren herfor, kan påbud rettes til den eller de ansvarlige, der har rådighed over berørte ejendomme, eller hvis ingen har det, til den eller de, der sidst havde sådan rådighed. Har ingen af de ansvarlige haft rådighed over den eller de berørte ejendomme, kan et påbud meddeles enhver af dem, jf. stk. 4.

Det følger af bestemmelsen, at der forud for meddelelsen af et påbud efter stk. 3 eller 4 af miljøministeren skal være taget stilling til de implicerede ansvarliges respektive andel af forureningen. Afgørelse af dette spørgsmål vil kunne indbringes for domstolene.

Til stk. 5. Med bestemmelsen fastsættes, at den, der er forpligtet til at efterkomme påbud efter stk. 3, kan søge regres mod de øvrige ansvarlige for miljøskaaden eller en overhængende fare for en miljøskaade.

Forslaget skal sikre, at regres kan søges på det samme ansvarsgrundlag, som gælder for myndighedernes adgang til at udstede påbud efter loven til den ansvarlige og under hensyn til den pågældende ansvarliges andel af miljøskaaden eller den overhængende fare for en miljøskaade.